

[Krog Hansen.]

— jeg garanterer i hvert fald for, at det er tilfældet for 90 pct.s vedkommende — så flytter vi en byrde fra den ene gruppe til den anden. Der kan også nævnes andre ting, som måske er mere neutrale: vandløbsloven. Hele folketinget var enig om, at vi skulle have en ny vandløbslov. Hvad betyder den? At kommunerne får fantastiske udgifter til rensningsanlæg. Har man taget hensyn til det og sagt: vi kommer til at vente, indtil der har været et kommunalvalg, eller indtil der er lavet nogle nye budgetter? Arbejderbeskyttelsesloven, som måske har mere relation til forslaget her, har vi også vedtaget. Dette betyder også øgede udgifter for arbejdsgivere og andre, som underlægges denne lov. Jeg mener altså, det er meget søgt, at man her i dag prøver at forklare, at man ikke kan ændre ferieloven, fordi det vil betyde, at man ændrer i de aftaler, som er indgået.

Jeg kunne også stille det spørgsmål, om ikke det står klart for enhver, at da Landsorganisationen opstillede sine krav, sidst man havde overenskomstforhandlinger, var det på baggrund af den nuværende regerings udtalelser om, at pengene ligger bedst i borgernes lommer, at vi ikke skulle have højere skatter, at afgifterne skulle sættes ned, og andet kunne nævnes. Men hvis vi nu får de højere skatter, som er bebudet, hvis vi nu får den stramning af finanspolitikken, som er bebudet, kan man så ikke spørge sig selv, og er det ikke rimeligt, at LO spørger: er vi så ikke indgået på en overenskomst på falske vilkår? Hvis man endelig ønsker at drøfte det på den måde, som ordførerne her har lagt op til, så mener jeg i hvert fald, at det må være relevant, at LO stiller det spørgsmål.

Jeg mener, man må erkende, at denne argumentation er søgt, den er ikke rigtig, og den er ikke holdbar. Hvis man i dette folketing overhovedet ønsker at gennemføre lovforslag, så må man erkende, at disse lovforslag fra dag til dag ændrer forholdene for den ene gruppe i forhold til den anden.

Må jeg endelig sige om tidspunktet: har man gjort sig helt klart, at hvis vi ikke her i folketinget i år vedtager, at vi skal have 4 ugers ferie, så får vi ikke 4 ugers ferie i dette land før i 1973; det kan simpelt hen ikke lade sig gøre før, og det betyder altså, at vi får

4 ugers ferie 10 år senere end f. eks. Sverige. Man må jo vide, at de næste overenskomster skal træde i kraft i april 1971, og at der skal finde en opsparing sted, før man kan følge de principper, som vi i hvert fald har nedfældet i vort forslag, og det vil altså hårdt og brutalt sige, at hvis folketinget ikke ønsker at gennemføre disse forslag i løbet af sommeren eller til efteråret, så får man ikke 4 ugers ferie i Danmark, i velfærdssamfundet Danmark, som skulle ligge på linje med Norge og Sverige, før i 1973.

Der er også blevet talt en hel del om det økonomiske og om arbejdsgivernes mulighed for at betale til denne fond midt i denne periode. Men er det egentlig så galt? Er det reelt ikke sådan, at hvis man følger det forslag, som vi har fremsat, om at disse penge skal gå ind i en fond, så kommer arbejdsgiverne kun af med den renteudgift, som det koster dem at låne disse penge? Det er jo ideen i det, at disse penge skal have mulighed for at arbejde.

Så er det blevet fremført af hr. Kjær Rasmussen og også af fru Hanne Reintoft, at det kan vel ikke være SF's mening, at ATP-fonden skal klare disse ting. Lad mig slå fast, at jeg synes heller ikke, at den måde, ATP er opbygget på i dag, er noget at stile efter, men det er en udvej, som vi peger på, og jeg går ud fra, at man i udvalget kan få lejlighed til at drøfte disse ting nøjere og måske finde noget andet. Endelig er der måske mulighed for at lave statutterne om i ATP, således at de virkelig kan tjene til at opfylde de formål, som i hvert fald jeg gerne så opfyldt, dengang man fik ATP.

Betalingen i øvrigt skal jeg ikke sige ret meget om. Man kan altid diskutere, om procenten skal være 10 eller den skal være 9½ eller den skal være 10½, men jeg har set på de arbejdspladser, hvor jeg har været, at når folk skulle holde ferie, så havde de ikke noget at holde ferie for. Huslejen skulle betales, skatten skulle betales, alle de faste udgifter skulle betales. Hvad var der så egentlig tilbage at holde ferie for? Jeg kan i hvert fald ikke medgive, at 10 pct. er for meget. Jeg vil tro, at endemålet bliver og må blive, at man får fuld løn under ferie og derudover får et beløb, som man kan holde ferie for; det andet er sådan noget mærkeligt noget.

Må jeg så slutte af med et par ganske korte